

Seja odbora za obrambo

V sredo zvečer 6. 7. 2016 je Odbor za obrambo DZ Republike Slovenije ponovno obravnaval mesto in vlogo prvega predsednika RS g. Milana Kučana, ob tem pa so posamezniki tudi mene večkrat omenili v negativnem smislu. Nikoli nisem trdil, da v svoji profesionalni karieri nisem naredil nobene napake, se pa imam za poznavalca milice in dogajanj v osamosvojitvenih procesih in vojni za osamosvojitve Slovenije.

Že v uvodu moram povedati, da nimam problema z razorožitvijo ali je bila v celoti izvedena ali ne, po mojem ni bila razorožena v celoti, če v 16 občinah orožje ni bilo oddano. Zaskrbljujoče zame je, da je Občina Kočevje oddala orožje in tam je bil na odgovornem delovnem mestu zaposlen gospod Krkovič. Vendar oboroženost ni bila samo v oborožitvi z orožjem, temveč v miličnikih, teritorialcih ter državljanih in državljankah, ki so svojo moč in oboroženost pokazali na barikadah s tovornjaki, avtobusi, službenimi in osebnimi vozili, traktorji in s svojimi lastnimi telesi. To je bil ključ do zmage. Ostro nasprotujem tudi drugim razpravam gospodov Mahničiča, Breznika, Janše, Hojsa in drugih. Naj ti povedo, koliko vojnih veteranov 91 stoji za njimi in koliko jih tako misli kot oni.

Res je, da nisem bil pripadnik »manevrske strukture narodne zaščite«, kljub temu, da sem bil pomočnik poveljnika slovenske milice v tistem času, tudi poveljnik slovenske milice ni bil. Nisem pa bil na drugi strani, kot namiguje g. Janša, sem pa v času nastajanja manevrske strukture narodne zaščite, po odločbi republiškega sekretarja za notranje zadeve g. Igorja Bavčarja vodil projektno skupino za ureditev in vzpostavitev varovanja državne meje z Republiko Hrvaško, kar ni bila nepomembna naloga.

Moram pa povedati, da sem bil eden izmed nosilcev pri pripravi vseh podzakonskih aktov narodne zaščite po letu 1982, ko je bil sprejet Zakon o splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti. S sodelavci smo pripravili program usposabljanja narodne zaščite in usposobili smo narodne zaščitnike takrat v 1201 krajevni skupnosti, da ne omenjam v kolikih gospodarskih družbah. Torej je narodna zaščita, kot oborožena komponenta obstajala in sodila pod resor organov za notranje zadeve in torej ni bila ustanovljena 17. 5. 1990, je pa bila pravna ureditev narodne zaščite osnova za začetek spontanega nastajanja, kot trdi g. Janša, »manevrske strukture narodne zaščite«.

Koncept narodne zaščite je omogočil formiranje »nove« teritorialne obrambe, do sprejetja nove slovenske zakonodaje ter do kasnejšega poimenovanja slovenske vojske. Strinjam se, da je bilo prav, da sta v tem času z roko ob roki in z ramo ob rami sodelovali nova nastajajoča teritorialna obramba in milica v okviru manevrske

strukture narodne zaščite. Mislim pa, da se pri tem preveč poudarja vlogo g. Krkoviča in pozablja na g. Beznika in njegove najožje sodelavce.

Ob tem pa je potrebno vedeti, da se milica ni začela za osamosvojitve Slovenije usposabljanje šele z mesecem majem 1990. Milica je bila že zdavnaj prej ustrezno usposobljena za naloge ob neposredni vojni nevarnosti in vojni, saj smo imeli organizirane in usposobljene Vojne enote milice (VEM) in Posebne enote milice (PEM), slednjo sem tudi vodil v letu 1989 in delno v letu 1990. Se pa je milica v letu 1990 in 1991 dodatno usposabljala in pripravljala glede na nove razmere.

Tudi danes delamo z ramo ob rami Zveza policijskih veteranskih društev Sever in Zveza vojnih veteranov Slovenije. In to nekatere zelo moti in zato sva za nekatere »modela«, tudi prav, če tako poimenujete oba predsednika, za katerima stoji na tisoče oziroma več deset tisoč vojnih veteranov in njihovih simpatizerjev. Moteči »dr« pa je bil pridobljen v samostojni Republiki Sloveniji kot prispevek k znanosti in ni častni, pridobljen v tujini.

Kar se pa tiče izjave g. Mahniča, da sem shizofrenik pa moram reči, da me je kar nekaj veteranov in drugih poklicalo in reklo, da so prav pri nastopu g. Mahniča opazili nekatere simptome, ki kažejo na paranoidno shizofrenijo.

Dr. Tomaž Čas, predsednik Združenja Sever